

آنالیز ۴۰۰ مورد زمین لغزش در سطح استان چهارمحال و بختیاری و بررسی تأثیر آبهای زیرزمینی بر سازندهای زمین شناسی و ایجاد زمین لغزش

علی رضا مردانیان

کارشناس مدیریت آبخیزداری استان چهارمحال و بختیاری

چکیده:

رانش زمین (ناپایداری شبیه‌ها)، پدیده‌ای است که هر ساله خسارات مالی و جانی فراوانی را به استان وارد نموده است. رانش روستای چلو با ۳ نفر کشته در سال ۱۳۷۱ و ابیکار با ۵۵ نفر کشته در سال ۱۳۷۷ از حادثه خیزترین سوانح در طی سالهای اخیر بوده است.

تخرب اراضی در منطقه چهارتخته ناغان و تخریب مراتع و جنگها و نیز ابنيه‌های احدهای در حاشیه جاده شهرکرد - ایده و مسیر شهرکرد - مسجد سلیمان و تخریب بیش از ۶۰ روستا در استان از جمله عوارض این معضل می‌باشد. با توجه به مطالعات صورت گرفته بر روی ۴۰۰ مورد زمین لغزش در سطح استان بیش از پانزده میلیارد ریال خسارت مستقیم به اراضی کشاورزی، پل، جاده، مراتع، جنگلها و مناطق مسکونی وارد شده است. براساس تحقیق انجام شده رانشهای ایجاد شده در استان در اثر تغییر کاربری اراضی بوده و تشکیلات زمین شناسی مناطق رانشی عمده سازندهای پابده و کورپی مربوط به دوره اؤسن و کؤدمی مربوط به کرتاسه و نهشته‌های کواترنر است. ارتعاشات ناشی از انفجار، نهرهای مصنوعی آبیاری، ترانشه‌های حاصل از جاده سازی ایجاد خطوط گاز، نفت، برق و مخابرات از جمله این عوامل می‌باشد.

در این بین ترانشه‌های حاصل از جاده سازی بیشترین سهم را از نظر تعداد بخود اختصاص داده اند. به نحوی که بیش از ۴۵٪ زمین لغزش‌های استان در حاشیه جاده‌ها و در اثر ترانشه زنی کنار جاده است. از نظر شیب دامنه کلیه رانشهای ایجاد شده در شبیه‌های بالای ۱۱ درجه اتفاق افتاده است. به دلیل عدم انجام کار تحقیقات دقیق ژئوتکنیک و هیدرولوژی در محل پروژه‌های اجرایی عمده این خسارات ایجاد گردیده است. خوشبختانه رانش زمین بر خلاف دیگر حوادث قابل پیش‌بینی است. در این طرح تحقیقاتی سعی شده است با استفاده از اطلاعات جمع آوری شده در خصوص مشخصات زمین لغزش‌های استان تحت عنوان بانک اطلاعات زمین لغزش و آنالیز تک تک موارد جمع آوری شده، رابط مشخصی بین وضعیت سازندهای حساس زمین شناسی منطقه با وضعیت پارندگی محل رانش، شیب توده لغزشی و آبهای زیرزمینی و بافت خاک منطقه ارائه خواهد شد.

کلید واژه‌ها :

زمین لغزش، تشکیلات زمین شناسی، سازند پابده، گورپی، ژئوتکنیک، هیدرولوژی، بانک اطلاعات، زهکشی.

مقدمه:

یکی از مهمترین نیازمندیهای بشری امروز، برنامه‌ریزی مطلوب از زمین و منابع آن است. شناخت اجزاء تشکیل دهنده چشم انداز طبیعی زمین و فرایندهای تغییر دهنده قابلیتها و محدودیت‌ها، کمک فراوانی در برنامه‌ریزی از منابع می‌کند.